
уточнении предварительных расчетов практически не изменяются. Этот факт позволяет говорить о том, что по результатам структурного синтеза можно принять решение об экономически оптимальной схеме станции. Соотношение экономических оценок оптимальной и существующей структурных схем дает возможность определить возможный резерв снижения издержек на эксплуатацию станции.

Методика экономической оценки структурных схем станций может быть применена для расчета плановых затрат существующих станций. При этом сама методика не изменяется, а лишь конкретизируются входные данные, что делает методику в некотором смысле универсальной.

УДК 330.341.1:756.2

Синікова О. М.

Українська державна академія залізничного транспорту

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Раскрыты ключевые проблемы развития инновационной деятельности в железнодорожной отрасли. Рассмотрены основные направления государственной инновационной политики, направленной на ускорение развития железнодорожного транспорта.

Переважне використання сукупності інноваційних факторів економіки будь-якого господарського утворення становить сукупність переходу її до якісно нового типу розвитку, що дозволяє їй набувати найважливіші властивості в ринковому середовищі – економічну стабільність і конкурентоспроможність.

Інноваційна політика – це могутній важіль, за допомогою якого можливо подолати спад в залізничній галузі, забезпечити її структурну перебудову, наситити ринок різноманітною конкурентоспроможною продукцією.

Загальновідомо, що самі по собі інноваційні технології не гарантують стовідсоткового успіху у разі їх реалізації. Тому на етапі наукової розробки залізничної інноваційної політики потрібно виходити з того, що тільки споживач визначає її справжню цінність. Тобто цінність інновації визначається не тільки виходячи з аналізу її теоретичної доцільності, як це, на жаль, відбувається у більшості випадків при здійсненні наукових розробок, а, насамперед, доцільності її практичного застосування та отриманого ефекту.

Вирішальним у реалізації інновацій є інфраструктура, необхідна для її впровадження. Тобто вона має співвідноситись з усіма елементами залізничного транспорту. Широкомасштабне запровадження залежить від готовності і здатності усієї транспортної системи сприйняти і відтворити її у виробництві.

Державна інноваційна політика в цих умовах має полягати у створенні механізмів розвитку залізничного транспорту на ринкових засадах з одночасним посиленням державного регулювання та підтримки.

Тож, необхідними механізмами державного регулювання для прискорення процесу інноваційного розвитку залізничного транспорту мають стати:

- створення привабливого інноваційного середовища;
- формування нормативно-правової бази у сфері інноваційної діяльності;
- забезпечення фінансової прозорості;
- забезпечення відтворення основних фондів;
- формування фінансових, матеріальних та трудових ресурсів;
- активне залучення інвестицій.

В сучасних умовах завдяки запровадженню інновацій можна вирішити всі деформаційні проблеми, які нагромадилися в секторі залізничного транспорту протягом останнього часу, та вийти на траєкторію його конкурентоспроможного розвитку.

Отже, основною метою державної інноваційної політики має бути створення сприятливих правових і економічних умов для підвищення інноваційної діяльності господарюючих суб'єктів, державна підтримка і стимулювання інновацій, що забезпечують конкурентоспроможність продукції залізничного транспорту на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Для активізації інноваційних процесів в залізничній галузі необхідно розробити чітку послідовну політику, забезпечити створення державної системи інноваційної діяльності і науково-технічного підприємництва та сформувавши відповідну законодавчу базу з механізмом її реалізації. Також вибір моделі інноваційного розвитку залізничного транспорту має обов'язково відповідати державній стратегії розвитку базових галузей економіки України.

УДК 339.97:338.012

Стасишен М. С.

Державний економіко-технологічний університет транспорту

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ЕКОНОМІЧНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Влияние глобализации на развитие отрасли экономического комплекса страны вызывает необходимость разработки правительственными структурами, отраслевыми органами управления и наукой стратегии ее действий в новых условиях с ориентацией на использование мировых достижений и защиту от отрицательных влияний.

Інтенсифікація міжнародних економічних відносин останнім часом стала однією з визначальних рис світового господарства. Ці процеси, що отримали назву глобалізації, оцінюються дослідниками неоднозначно. Вони вважають, що їй притаманні і позитивні, і негативні властивості. Так, Д. Сорос (2002) вважає, що глобалізація привела до зниження здатності держави втручатися в економіку. І це він приймає за позитивні результати, бо створювати багатство приватному підприємцю вдається краще, ніж державі. Крім того, держави мають тенденцію до
